

Hvad er så egentlig alternativet? Ja, det er at følge regeringens forslag og ikke det, som hr. Frank Aaen i øvrigt normalt lægger op til, at man skal forhindre vækst og fremgang.

Frank Aaen (EL):

Nu spurgte jeg jo sådan set, om ikke de her besparelser, der rammer syge, arbejdsløse, folk med lav indkomst, pensionister, vil være med til at forringe levevilkårene for dem og på den måde øge uligheden i samfundet.

Lad os tage et helt konkret eksempel, og for ikke at blive beskyldt for, at det er noget, jeg har fundet på, så tager jeg det fra et svar, som boligministeren har givet til Folketinget om konsekvenserne af et af de forslag, regeringen har fremlagt, nemlig forringelsen af boligstøtten:

Det er sådan, at en arbejdsløs, enlig mor, der har en lærling og en ung studerende boende hjemme, med det her forslag vil miste næsten 1.200 kr. om måneden i boligsikring. Tror finansministeren ikke, at sådan et forslag vil være med til at gøre den familie væsentlig fattigere, end den er i dag? Og vil det ikke være med til at øge uligheden i samfundet?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil lige sige, at der jo ikke er tale om, at de, der har etableret sig under en kendt ordning og får en ydelse i dag, ikke får den. Men det, det drejer sig om, er: Hvor længe er man et barn? Altså: Er man barn, når man er 22 år, eller er man voksen?

Det, vi har truffet beslutning om, er, at vi nok mener, man er voksen, når man er 22 år og altså også her i virkeligheden jo ikke skal forsøges af den enlige mor. Der er jo ikke et forsørgelseskrav, sådan at den enlige mor skal forsørge sin søn på 22 år. Og det er egentlig det, vi også respekterer, den måde, man indregner boligsikringen på.

Så sagen er blot den at manifestere, at når man er 18 år og har stemmeret og kører bil og kan gifte sig, så er man nok voksen. Vi mener ikke, at lovgivere skal sige, at man er barn, når man f.eks. er 22 år eller for den sags skyld 21 eller 20 år. Og det er det eneste, som loven rent faktisk reflekterer over.

Så der er ikke tale om, at den enlige mor skal forsørge sin søn på 22 år. Det bør han i virkeligheden selv overveje om ikke han kan og bidrage til måske at kunne hjælpe sin enlige mor.

Frank Aaen (EL):

Finansministeren vil gerne snakke om alt muligt andet end det, der er den konkrete virkning. Det er jo den, der er det kyniske i det, der bliver lagt frem, nemlig at man kommer med alle mulige pæne forklaringer om, at når man har stemmeret skal man ikke forsørges af sin mor, og hvad ved jeg.

Kl. 13.10

Den konkrete virkelighed er, at den enlige, arbejdsløse mor, som har en lærling eller en ung studerende boende hjemme, fordi det er umuligt at få et sted at bo i denne her by f.eks. på grund af de ekstreme boligpriser, at den familie, som i forvejen er meget lavt lønnet, også fordi lærlingeindkomsten ikke er ret stor, fremover vil have ca. 1.200 kr. mindre at leve for om måneden end det, der er gældende under de nuværende regler. Det må finansministeren da kunne forholde sig til.

Jeg ved godt, at finansministeren bedst kan tale om meget store beløb, men jeg tror, at selv finansministeren er klar over, at 1.200 kr. om måneden er mange penge for en familie, hvor moderen er enlig og arbejdsløs.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu er jeg heller ikke sikker på, at hr. Frank Aaen ikke er klar over det, og at det ikke er, om jeg så må sige, en misforståelse, men bare vi er enige om, at de, der i dag har beløbet, fordi de har hjemmeboende børn over 18 år, ikke bliver berørt. Loven regulerer de fremtidige forhold.

Det, vi tager stilling til i loven, er blot, hvor længe man er barn. Så når man taler om en børnefamilie, er det så en børnefamilie, hvis der er en enlig mor med en søn på 22 år? Jeg mener ikke, det er en børnefamilie. Jeg mener, at det er en mor, der i virkeligheden har en voksen søn. Og så må den voksne søn også indrette sig, hvor han bor, og se, om han i givet fald kan bidrage til sin enlige mors ophold.

Altså, det er vel almindelige familieforhold, som man regulerer, uanset hvilken alder man har. Jeg vil bare ikke anerkende, at når man er 22 år, så er man et barn.

Formanden:

Så er det hr. Rasmus Prehn som medspørger.

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil meget gerne samle op på det, som finansministeren slutter med. Diskussionen handler, som jeg ser det, ikke så meget om, hvorvidt der